

BAJONETTKLACK, m. 2. Pjes, som tjänar att fasthålla bajonetten vid geväret.

BAJONETTKLINGA, f. 1. Den långa, trekantiga delen af en bajonet, ifrån hålken upp till spetsen.

BAK, n. 5. 1) Hela arbetet, bestyret för hvarje gång, då bröd bakas. *Frun är i dag sysselsatt med b.* — *Syn.* Bakning. — 2) Hvarje särskilt afdelning af ett bakningsarbete, hvarefter man gör uppehåll eller börjar baka annat slags bröd, taga af nytt slags mjöl, ur ett annat tråg, o. s. v. *Vi ha tre b. att göra i dag.* — 3) Allt det bröd, som bakas på en gång. *Det här b-et är godt, men det förra var dåligt.*

BAK, m. 2. 1) Den del på människor och fyrfota djur, som utgör motsatsen till hufvudet och munnen. (Fig.) *Säga på ens b.*, baktala någon. — *Syn.* Se *Bakdel*. — 2) Den del på vissa verktyg, som befinner sig på motsatta sidan till den, hvilken egentligen begagnas. *B-en på en knif, en såg, o. s. v.* (Fig.) *Taga sak på b.*, då man vill ursäktas sig eller aflägsna en misstänka, genom tal eller handling råka att fälla sig själf. — *Adv.* 1) Antyder ett läge, motsatt till läget af den förnämsta delen, sidan eller ändan af en levande varelse eller ett ting. *Tag fram skrinet ur vagnen; det står der b.* Vanligen brukas *Bak uti, bak i.* — 2) Bakom. *Jag stannar här på framsidan af huset; gå du dit b.* — *Prep.* Bakom. *B. berget, b. huset, b. skogen.* Säges mindre väl.

Anm. Såsom adverb brukas ordet mindre ofta, utan för det mesta i förening med andra adverbier eller prepositioner, såsom *Bakfram, Bakför, Bakom, Baktill*, hvilka ses på sina ställen.

BAKA, v. a. 1. Tillreda af mjöl (antingen hoprördt till deg, eller vispad i mjölk med tillsats af ägg, socker, o. s. v.). *B. bröd, skorpor, konfekt, bakelser, pastej, pepparkakor, pannkakor, m. m.* *Det är b-dt af finaste hvettmjöl.* — *B. in*, se *Inbaka*. — *B. ihop, tillsammans*, v. n. 1. Säges om klibbigt degiga ämnen, som fästa sig vid hvarandra.

BAKANDE, n. 4. Handlingen, då man bakar.

BAKARF, n. 5. Arf, som tillfaller någon efter dess barn eller afkomlingar, eller efter syskons eller syskonbarns afkomlingar.

BAKARFVINGE, m. 2. pl. — *arfvingar*. Den, som bekommer egendom genom bakarf.

BAKAXEL, båkåcks!, m. 2. pl. — *axlar*. Axel till bakdelen af en vagn.

BAKBEN, n. 5. Ett af de två eftersta benen på ett fyrfota djur. I lägre språk: Baskank.

BAKBINDA, v. a. 5. (böjes som *Binda*) Binda ihop en människas händer bakpå dess rygg. Man säger både: *B. någon* och *b. händerna på någon.* — *Bakbindande*, n. 4. o. *Bakbindning*, f. 2.

BAKBOD, f. 2. Magasin eller förvaringsrum innanför en salubod.

BAKBOG, m. 2. Bog på ettdera af bakbenen på fyrfota djur, som af människan användas till föda. — *Motsatsen:* Frambog.

BAKBORD, n. 5. Bord, som begagnas att baka på.

BAKBRÅDE, n. 4. Bråde, hvarpå man ifrån bakbordet bortsätter det tillredda, men ännu ogräddade brödet, och hvarifrån det sedan tages, när det bäres till ugnen att gräddas.

BAKBRÖD, n. 5. Nybakadt bröd, hvilket afsättes och ätes till prof på baket, eller skickas som skänk till grannar och vänner.

BAKBULLE, m. 2. pl. — *bullar*. Bakbröd i form af bulle.

BAKBYGGNING, f. 2. 1) Byggning på baksidan af en gård. — 2) Afsides belägen byggning vid en herrgård, o. s. v.

BAKBÖJA, v. a. 2. (föga brukl.) Böja bakåt. — Nyttjas mest i part. pass. såsom adjektiv.

BAKDAG, m. 2. Dag, då man bakar eller ämnar att baka. (Ordspr.) *I dag b.*, *i morgon smakdag*, först arbeta och sedan njuta frukten deraf. *Icke alla dar b-ar*, det vankas icke alla dagar godsaker, njutning, nöjen.

BAKDANTA, v. a. 1. Lasta någon på baken. Ordet börjar föräldras och har en något mera skärpt betydelse än *Baktala*. — *Bakdantande*, n. 4.

Anm. Stamordet till *bakdanta* är förmodligen beslägtadt med det engelska *taunt*, tadia, bespotta.

BAKDANTARE, m. 4. — *ERSKA*, f. 1. 1) Person, som bakdantat någon. Brukas i denna mening aldrig, utan i förbindelse med en genitiv eller ett pron. poss., t. ex.: *Se der, herr N.s, din b.!* — 2) Person, som är fallen för att bakdanta.

BAKDANTNING, f. 2. (mindre brukl.) Handlingen, då man bakdantar.

BAKDEG, m. 2. Deg, hvaraf bröd bakas (till skillnad ifrån andra slags deg, som nyttjas till andra behof).

BAKDEL, m. 2. Se *Bak*, m. 1. — *Syn.* *Bak*, *Bakända*, *Ända*, *Akter*, *Stuss*, *Gump*, *Säte*, *Svans*, *Stjert*, *Ars*, *Fundament*, *Posteriora*.

BAKDRÄGT, f. 5. Se *Bakvagn*.

BAKDÖRR, f. 2. 1) Dörr eller mindre port, som ligger åt baksidan af ett hus eller åt en bakgata. — 2) Brukas stundom, mindre egentligt, i stället för *Bakport*.

BAKEFTER, bakäfter o. bakäfter, prep. Efter (till rum eller tid), bakom. *Näst b. Fredman gick bror Mollberg. Tätt b. alla julnöjerna kom en bal hos greffe N.* (Fig.) *Lemna någon b. sig*, öfverträffa i skicklighet, färdighet. — *Adv.* Efter (till rum eller tid), bakom. *Han följde med i början, men blef snart b.* (Fig.) *Blifva b.*, öfverträffas af andra i skicklighet, färdighet; äfv. (mindre brukl.) få dåliga affärer.

BAKELSE, m. 5. 1) (kollektivt) Bakverk af finare och behagligare smak, i smärre stycken af olika form, storlek och tillredning, som ätes vanligtvis till efterrätt, sedan man blifvit mätt. *Äta b. Göra, baka b.* — 2) Hvarje särskilt bakadt eller formadt litet stycke af sådan beskaffenhet. *Jag åt två b-r.*

BAKERST, a. 1. superlativ af *Bak*, adv. Som är eller befinner sig längst bakåt. Brukas mindre ofta.

BAKFICKA, f. 1. Ficka på baksidan af en rock.

BAKFJERING, m. 2. Ena halfvan af bakdelen utaf slagtkreatur, helst nötboskap. *Motstycke:* Framfjering.

BAKFJÖL, m. 2. Se *Bakbråde*.

BAKFLOD, m. 5. 1) Flodvatten, som går rakt emot sitt vanliga lopp. Äfv. och vanligare: *Bakvatten*. — 2) Strömning i hafvet, som går tvärt emot den vanliga riktningen. Äfv. och vanligare: *Bakström*. — 5) Se *Uppsjö, Ebb*.

BAKFODER, n. 5. Foder baktill på en rock, en klädning.

BAKFORA, f. 1. Fora, som tages af formän på samma ställe, der de redan aflemnat en fora, och som nu med dem afsändes samma väg de kommit.